

V O O R A F

RESI DAMHUIS & AKKE DE BLAUW: *Leerlingen aan de praat krijgen: waarom en hoe? Over het interactiegedrag van onderwijsgeven*

'Naarmate kinderen actiever aan gesprekken deelnemen, verloopt hun taalontwikkeling beter', dat is de centrale stelling waar het in dit artikel om draait. Aan de hand van enkele voorbeelden laten Resi Damhuis & Akke de Blauw zien dat niet ieder gesprek dat op school gevoerd wordt, automatisch geschikt is voor taalontwikkeling. In een goed gesprek krijgen kinderen niet alleen passend taalaanbod en adequate feedback van de leerkracht, maar hebben ze ook voldoende ruimte voor actieve taalproductie. De vraag is nu hoe je er als leerkracht voor kan zorgen dat kinderen uit heel het basisonderwijs vaker en actiever in gesprek komen. Het antwoord van de auteurs: door in gangbare activiteiten interactievaardigheden toe te passen waardoor ze taalverwervingsgerichter worden. Wie het eens wil proberen, vindt in deze bijdrage concrete handreikingen.

INGEBOEKT

- Anja Audenaert & Ellen Claessens (2005). *Drama in de lagere school. Bronnenboek voor muzische vorming*. Mechelen: Wolters Plantyn. [recensent: Pieter Borremans]
- Frans Daems, Kris Van den Branden & Lieven Verschaffel (red.) (2004). *Taal verwerven op school. Taaldidactiek voor basisonderwijs en eerste graad secundair*. Leuven/Voorburg: Acco. [recensent: Ann Neetens]

SPIEKERSKORNER

KRISTIEN DE MEYER & MARIEKE VAN DEN BERGE: *Poëtische smaakmakers*

INGE PIENA: *Horen, zien en leren debatteren: een praktijkvoorbeeld*

'Observerend leren' komt erop neer dat je niet alleen leert door te doen, maar ook door anderen te observeren en hieruit conclusies te trekken. Deze didactiek is door Gert Rijlaarsdam & Martine Braaksma al eerder in VONK (33/3, jan.-feb. 2004) beschreven voor schrijfvaardigheid. Inge Piena paste hem toe op de vaardigheid debatteren, meer bepaald binnen het project 'Politiek'. In deze bijdrage beschrijft ze hoe ze het concreet heeft aangepakt en wat ze de volgende keer anders zou doen. Dat de observerend lerendidactiek winst opleverde, daarvan is ze alvast overtuigd.

GROF GESCHUD

RITA RYMENANS: *Spelling 2005: implicaties voor het onderwijs?*

BERT KOUWENBERG: *Schrijven is een toestand*

'Speel schrijvertje!', dat is de oproep die Bert Kouwenberg in dit artikel lanceert. Volgens hem moet je kinderen (van het 3de en 4de leerjaar) in een 'toestand' brengen waarin het uitdagend is om hun gedachten en fantasieën neer te schrijven. Dat gebeurt in het *Verhalen-Atelier*, waar gewerkt wordt vanuit een procesgerichte schrijfdidactiek die uit vijf fasen bestaat. De auteur illustreert deze aanpak rijkelijk met leerlingproducten die tot de verbeelding spreken: de meest bijzondere alinea uit een gelezen boek, een 'prachtzin' die de kinderen zelf geschreven hebben en waar ze trots op zijn, een computerillustratie die hun gevoelens uitdrukt. Waarmee ook aangetoond wordt dat moderne media een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan het schrijfproces van kinderen.

INGEBOEKT

Jes Leysen, Ann De Schryver, Lily Smeulders, Veerle Frateur & Johan Donckers 2005). *Riedel en ritme. Vlaamse taalriedels*. Docentenhandleiding met cd-rom. Cursistenboek met cd-rom. Leuven: Acco. [recensenten: Helga Van Loo & Annemie Decavele]

INGEBLIKT

Rita Rymenans & Veerle Geudens

Rita Rymenans
Hoofdredacteur